ג"ל מן
לב א מיי' פכ"ג מהל' מכירה הלכה טו סמג עשין מב טוש"ע א"ח סימן ריו סעיף יב:
לג ב מיי' פ"ד מהלכות תעניות הלכה יט טוש"ע א"ח סימן תקפה סעיף יא:

•ומן גזעו מחליף • לח נספק: **לף לדיק** • לון לו זכר לדיק לון גזעו מחליף ליט בתחיית המתים: **לדיק לינו עוסק פירות** • לון לו זכר לעתיד: **בשולת משקפה** • כמיטה שלח נקלקה מעולם: **מדן** • שכבר הזקין מרוע"ק בלע"ז שנקלקן ותחזר ומתעבה והוא מלשון סדנת בסנהדרין יקיב (ספמים דף כח.): **שני מפתים** • שכבר נגזעו מחליף: **מן ספקף** • קצר התחתון: **מיני פרזים** • שנאמר לחן במדבר לרז שמה והדם וגו' • וכליר להו תלת וכרתלת הסנה (דף כג.) מפרש הוסיפו עליהם לעוזים ללמוזים ללמוגים: **מפקפ ברבי אלישור בן הורקנוס** • ע"ג תעניות שהתעטו והלכו עד שנמכרו ע"ג כדתנן (נעיל דף יב:) עכרו לון ולח נעטו כו': **שממילו שלבור נגפף** • מבים כתכמת: **קבריס שקנשפס** • כתמיה לון לכם לוגח לכו קברו עלמכם מפני הרעב: **נעו** • לעקו כמו לם יגעה שור על בליל (מיוב ו') הלוך וגעו (שמוח ל ו): **ויסיו שלבור פוסקין מפעניפס** • למנן (שם) עכרו לון ולח נעטו ב"ד נוזרין עוד כו' לכל נעטו שוב לון גריכין להתעטות והכי מילי לכור לכל יחיד שהיה מתענה על המולה ונתרפא לו על ידה ועכרה כדי מתענה ומקיים כדלמרן לעיל (דף י:) כך למעמי: **כמלא כרך שממריפס** • לם משמטו הגשמים בעומק הקרקע כשיטור עורת מעינת המחריפה: **כרך** • הוא הכלי שמוכרין בו ומבריכין **לותו** שמוך לקרקע כשמוכרין בו כלומר (ג) מילא התלם שילתו המים כתלם מחריפתו שקורין קולטר"ח: **כמרבס** • קרקע יבישה טפח כיון לתריבה היא ונכנסו בה הגשמים טפח ולתי הוי כזב גשמים ילדו: **כעכוסים** • תרוסה כגון שדה ניר שהכנסים בה גשמים הרבה ג' טפחים לתפי' בגשמים מועטין ונכנסין בה בטפח לו בטפחיים: **מין לך לל טפח** • כשנכנסו הגשמים בעומק הקרקע טפח תהום עולה ומתגבר ג' טפחים ותע"ג דסומכת לתרטע מלמעה גרמילי בפרק החליל (סוכה דף נג:) תפ"ה רשיבוחת מהגייל: **וספניס** • תהום יולת לקרלתו ג' טפחים: **לף דקפני עפפיים ופו לף כעכוסים** • לתע"ג דנכנסו טפח בקרקע פורחת הוא דגמים ולהכי לל נפיק בהו לקבליה שלשה טפחים שלח פורחת

אין גזעו מחליף אף צדיק ח"ו אין גזעו מחליף לכך נאמר ארז, אילו נאמר ארז ולא נאמר תמר הייתי אומר מה ארז אין עושה פירות אף צדיק ח"ו אין עושה פירות לכך נאמר תמר ונאמר ארז, וארז גזעו מחליף והתניא ⑦ **הלוקח אילן מחבירו לקוץ מגביהו מן הקרקע טפח וקוצץ, בסדן השקמה שני טפחים, בתולת השקמה שלשה טפחים בלקים ובגפנים מן הפקק ולמעלה, בדקלים ובארזים חופר למטה ומשריש לפי שאינן גזעו מחליף** הכא במאי עסקינן בשאר מיני ארזים כדרבה בר הונא דאמר רבה בר הונא *עשרה מיני ארזים הן שנאמר °אתן במדבר ארז שיטה והדס וגו'. ת"ר מעשה ברבי אלישע שלש עשרה תעניות על הערבה ולא ירדו גשמים, באתרונה התחילו הצבור לצאת אמר להם תקנתם קברים לעצמכם, נעו כל העם בבכיה וירדו גשמים שוב מעשה בר' אליעזר שירד לפניו התיבה ואמר עשרים וארבע ברכות ולא נענה, ירד רבי עקיבא אחריו ואמר אבינו מלכנו אין לנו מלך אלא אתה, אבינו מלכנו למענך רחם עלינו" וירדו גשמים, הוו מרנני רבנן יצתה בת קול ואמרה: לא מפני שזה גדול מזה אלא שזה מעביר על מדותיו וזה אינו מעביר על מדותיו ת"ר עד מתי יהו הגשמים יורדין והצבור פוסקין מתעניתם? כמלא בהך המחרישה דברי רבי מאיר *וחכמים אומרים °בחרבה טפח בבינונית טפחים בעבודה שלשה טפחים תניא °רבי שמעון בן אלעזר אומר אין לך טפח מלמעלה שאין תהום יוצא לקראתו שלשה טפחים והא תניא "טפחיים"? לא קשיא באן בעבודה באן בשאינה עבודה א"ר אלעזר כשמנסכין את המים בתוך אומר לחבירו אבע מימיך קול "שני ריעים אני שומע שנאמר °תהום אל תהום קורא לקול צנוריך וגו' אמר רבה לדידי חזי לי האי רידיא דמי לעיגלא (תלתא) ופירסא* שפותיה וקיימא בין תהומא תתאה לתהומא עילאה, לתהומא עילאה א"ל חשור מימיך, לתהומא תתאה א"ל אבע מימיך שנא °הנצנים נראו בארץ וגו': היו מתענין וירדו גשמים קודם הגיע החמה כו': ת"ר היו מתענין וירדו להם גשמים: קודם הנץ החמה לא ישלימו לאחר הנץ החמה ישלימו דברי ר' מאיר ר' יהודה אומר קודם חצות לא ישלימו, לאחר חצות ישלימו, רבי יוסי אומר קודם ט' שעות לא ישלימו לאחר ט' שעות ישלימו שכן מצינו באחאב מלך ישראל שהתענה מחשש שעות ולמעלה שנאמר °הראית כי נכנע אחאב וגו' ר' יהודה נשיאה גזר תעניתא וירדו להם גשמים קודם הנץ החמה סבר לאשלומינהו, א"ל רבי אמי לקודם חצות - ואחר חצות שנינו. שמואל הקטן גזר תעניתא וירדו להם גשמים קודם הנץ החמה, כסבורין העם לומר שברתי שלי צבור הוא אמר להם אמשול לכם [משל] למה הדבר דומה לעבד שמבקש פרס מרבו אמר להם תנו לו ואל אשמע קולו, שוב שמואל הקטן גזר תעניתא וירדו להם גשמים לאחר שקיעת החמה כסבורים העם לומר שברתי שלי צבור הוא, אמר להם שמואל לא שבח של צבור הוא אלא אמשול לכם משל למה הדבר דומה לעבד שמבקש פרס מרבו ואמר להם המתינו לו עד שיתמקמק ויצטער - ואחר כך תנו לו, ולשמואל הקטן שברתי של צבור היכי דמי? אמר *משיב הרוח ונשב זיקא אמר °מוריד הגשם ואתא מיטרא: מעשה וגזרו תענית בלוד כו': ונימא הלל מעיקרא?*) אביי ורבא דאמרי תרוייהו לפי שאין אומרים הלל אלא

*) גי' הלי"ם רב ושמואל

ארז עצמו אין גזעו מחליף שאר מיני ארזים גזען מחליף: כמלא ברך המחרישה • גזעות של מחרישה: כאן בעבודה שהיא מפורדת דרכה ונכנסת בה מים טפח מהרה (אין שוה) פלמטה מפחים ובשאינה עבודה שהיא קשה עד שנכנסו טפח מלמעלה עולה ג' טפחים פלמטה: שני ריעים ניסוך המים וניסוך היין קול צינוריך היינו שני ניסוכין: שנאמר מפ' שעות ולמעלה שהיה רגיל לאכול בפ' שכן דרך אדם לאכול בשש ובלך שישן עד שלש שעות אוכל [בפ'] ולפי שלא אכל בפ' אלא בעשר חשיב תענית: קודם חצות שנינו דאין משלימין ואין צריך לו להשלים: דשכיחא ביה שכרות ולא מצי מכווני לאחר אכילה:

הדרן עלך סדר תעניות

*) נלמה דתסר ו"ל הלל הגדול צריך להתחיל ממזמור הללו לת פס ה' שעומדים כנגיח ס' גו' דכתיב ביס מעלה כמיתים וכו' . **) קלי תמ"ס בגמרא שכן מינו בתחלה כו' .

רבינו גרשום

סדר תעניות אלו פרק שלישי תענית

ג מתני' היו מתענין וירדו גשמים כו' חזינן דסתניא (דשמעתין) דירושלמי הכי סלקן קודם חצות לא ישלימו (והא תנן) [והא אמרינן] נפ' בגמרא ר' אמי ור' יהודה נשיאה בתר דאהדדיה ר' אסי דאמר אחר חצות שנינו ולכ"ע אין אומרים הלל הגדול אלא על נשם שבעה ואי איכא אחרא דחיישי משום שכרות נוטרין הלל הגדול ואח"כ אוכלין ' הלל הגדול *) דכתיב ביה סעלה נשיאים מקצה הארץ ברקים למטר עשה דאמר ר' יוחנן הלל הגדול משמעמדין בבית ה' עד סוף הלל הגדול ' ואפיקנא שאין שבח לצבור אם ירדו גשמים קודם הנץ החמה אלא אם אמרו משיב הרוח ויקא מורידי הגשם ואתא מסרא והו שבח צבור והלכ"ע משומה היא: **ירושלמי** ר' אחא ור' אבהו בשם ר' יוסי בר' חנינא אסור להתענות עד שש שעות בשבת ' א"ר יוסי ב"ר אבין מתניתין היא קודם חצות לא ישלימו עד כדון צערא הוא לאחר חצות ישלימו כבר עבר רובו של יום בקדושה ' ריב"ז כד הוה בעי דייתית מיטרא הוה אמר לסמריה אזל קים קמיה היכלא ואמרו בנין דר' בעי מספרא ולית בחיילי' מצפצר ומיר מיטרא נחית ' רב אחא בר אהבה כד הוה שליף מסאניה הוה מיטרא נחית וכד הוה שליף תרוייהו הוה עלמא סיף בפולת בתים הוה תמן ותמן והוה רב סייתי חד מן תלמידוי בביתא עד דהוו מסנן ביתא וכיון דהוה נסיף מביתא מיד הוה נסיל ואית דאמרי (א') רב אחא בר אהבה הוה ' שלחו לי חכמים מה מעשים טובים יש בידך שלח להם מיפי לא קרבוני אדם בבית הכנסת ויצאתי ולא הלכתי ר' אמות בלא תורה ובלא תפילין ולא הזכרתי דברי תורה במקום פטוק ולא הצעתי וישנתי שינת קבע אלא שינת עראי ' ולא כיניתי שם לחבירי ' ולא צערתי בין החברים ולא שמחתי בתקנת חבירי ' ולא עלה קללת חבירי על פתחי ' ולא עברתי בשוק אצל מי שהוא חייב לי ' ולא הקפדתי בתוך ביתי לקיים מה שנאמר אתהלך בתם לבבי בקרב ביתי : **) קבלה ביד חכמים כי ביום שנתרב נבות בו ביום הניע השמועה לאיזבל ובו ביום ירד אחאב אל כרמו לרשתו ובו ביום אמר לו אליהו הרצחת וגם ירשת ומיד נבנע אחאב את הדברים האלה ויקרע את בגדיו וישם שק על בשרו ויצום וישכב בשק ויהלך אם ' ונמריאל דההיא שעתא שעה תשיעית הואי וצם שלש שעות האחרונות מן היום ונחשב צום דכתיב הראית כי נכנע אחאב אבל ראיה ברורה שיתענה אחאב מחשש שעות ולמעלה ליכא :

רבינו חננאל

שהמיה דברים הללו אילמלא ונעשה פיסה ' ותיינו דאמרינן בכל מקום לעולם לא יפיה אדם דברים כלפי למעלה שהרי אדם גדול המיה דברים כלפי למעלה ואילמלא ומנו לית. זה שהרשו [צריך לחסר יפרח] כ א ר ז בלבנון ישנה ' תמר עושה פירות ואין נועו מחליף ארז נועו מחליף ואין עושה פירות לפיכך נמשלו הצדיקים כתמר לעשות פירות ונאריו להתליף נועו ואקשינן וכי ארז נועו מחליף ותניא "הלוקח (לוקב) אילן מחבירו לקוץ מגביהו מן הקרקע טפח בדקלים ובארזין הופר ושריש לפי שאין נועם מחליף ושנינן הא אי ארז שנמשלו בו הצדיקים כגון שפה והדס ועץ שמן וכדרבא דאמר עשרה מיני ארזים הן והללו כולן נועם מחליף ועוד שהיו הארז לברו. והא דר' אליעזר דירד לפני התיבה ואמר כ"ד ברכות ולא ירדו גשמים וירד עקיבא ואמר אבינו מלכנו אין לנו אבינו אתה ואין לנו מלך אלא אתה אבינו מלכנו רחם עלינו ומיד ירדו גשמים הוו מרנני (כ"ע) רבנן יצתה ב"ק ואמרה לא מפני שרבי עקיבא גדול מר' אליעזר אלא ר' עקיבא מעביר על מדותיו ור' אליעזר עומד על מדותיו ואינו מעביר: ת"ר עד היכן גשמים יורדין וצבור פוסקין מתעניתן כפלוא ברך המחרישה ' פי' כשיעור הפירת האת בחרישה אם ירדו הגשמים כשיעור הזה ר' יהודה אומר בחרבה פפח בבינונית פפחים בעבודה שלשה פפחים וקי"ל כר' יהודה: תניא אין לך פפח שיורד מלמעלה שאין תהום עולה לקראתו פפחיים ואם שדה עבודה שלשה פפחים ' א"ר אליעזר בשעה שמנסכין פים בתג תהום אומר להביהו אבע מימיך קול ב' רעים אני שומע פי' קול ב' צנורים ניסוך המים וניסוך היין הנשמכין מנקבי הספלים של הסובה כדכתיב תהום אל תהום קורא לקול צנוריך ' אמר רבה בר בר חנה לדידי חזי לי האי רידיא דמיא לעגלא תלתא פי' בת ג' שנים וקיימי בין תהומא עלאה לתהומא תתאה כדכתיב הנצנים נראו בארץ עת הזמיר הגיע וקול התור נשמע בארצנו פי' קול ענלא הוא קול התור הכתוב כפסוק כי הנעל הוא השורי: **מתני'** היו מתענין וירדו גשמים כו' חזינן דסתניא (דשמעתין) דירושלמי הכי סלקן קודם חצות לא ישלימו (והא תנן) [והא אמרינן] נפ' בגמרא ר' אמי ור' יהודה נשיאה בתר דאהדדיה ר' אסי דאמר אחר חצות שנינו ולכ"ע אין אומרים הלל הגדול אלא על נשם שבעה ואי איכא אחרא דחיישי משום שכרות נוטרין הלל הגדול ואח"כ אוכלין ' הלל הגדול *) דכתיב ביה סעלה נשיאים מקצה הארץ ברקים למטר עשה דאמר ר' יוחנן הלל הגדול משמעמדין בבית ה' עד סוף הלל הגדול ' ואפיקנא שאין שבח לצבור אם ירדו גשמים קודם הנץ החמה אלא אם אמרו משיב הרוח ויקא מורידי הגשם ואתא מסרא והו שבח צבור והלכ"ע משומה היא: **ירושלמי** ר' אחא ור' אבהו בשם ר' יוסי בר' חנינא אסור להתענות עד שש שעות בשבת ' א"ר יוסי ב"ר אבין מתניתין היא קודם חצות לא ישלימו עד כדון צערא הוא לאחר חצות ישלימו כבר עבר רובו של יום בקדושה ' ריב"ז כד הוה בעי דייתית מיטרא הוה אמר לסמריה אזל קים קמיה היכלא ואמרו בנין דר' בעי מספרא ולית בחיילי' מצפצר ומיר מיטרא נחית ' רב אחא בר אהבה כד הוה שליף מסאניה הוה מיטרא נחית וכד הוה שליף תרוייהו הוה עלמא סיף בפולת בתים הוה תמן ותמן והוה רב סייתי חד מן תלמידוי בביתא עד דהוו מסנן ביתא וכיון דהוה נסיף מביתא מיד הוה נסיל ואית דאמרי (א') רב אחא בר אהבה הוה ' שלחו לי חכמים מה מעשים טובים יש בידך שלח להם מיפי לא קרבוני אדם בבית הכנסת ויצאתי ולא הלכתי ר' אמות בלא תורה ובלא תפילין ולא הזכרתי דברי תורה במקום פטוק ולא הצעתי וישנתי שינת קבע אלא שינת עראי ' ולא כיניתי שם לחבירי ' ולא צערתי בין החברים ולא שמחתי בתקנת חבירי ' ולא עלה קללת חבירי על פתחי ' ולא עברתי בשוק אצל מי שהוא חייב לי ' ולא הקפדתי בתוך ביתי לקיים מה שנאמר אתהלך בתם לבבי בקרב ביתי : **) קבלה ביד חכמים כי ביום שנתרב נבות בו ביום הניע השמועה לאיזבל ובו ביום ירד אחאב אל כרמו לרשתו ובו ביום אמר לו אליהו הרצחת וגם ירשת ומיד נבנע אחאב את הדברים האלה ויקרע את בגדיו וישם שק על בשרו ויצום וישכב בשק ויהלך אם ' ונמריאל דההיא שעתא שעה תשיעית הואי וצם שלש שעות האחרונות מן היום ונחשב צום דכתיב הראית כי נכנע אחאב אבל ראיה ברורה שיתענה אחאב מחשש שעות ולמעלה ליכא :

הדרן עלך סדר תעניות האלו האמור

רבינו גרשום

סדר תעניות אלו פרק שלישי תענית

ג מתני' היו מתענין וירדו גשמים כו' חזינן דסתניא (דשמעתין) דירושלמי הכי סלקן קודם חצות לא ישלימו (והא תנן) [והא אמרינן] נפ' בגמרא ר' אמי ור' יהודה נשיאה בתר דאהדדיה ר' אסי דאמר אחר חצות שנינו ולכ"ע אין אומרים הלל הגדול אלא על נשם שבעה ואי איכא אחרא דחיישי משום שכרות נוטרין הלל הגדול ואח"כ אוכלין ' הלל הגדול *) דכתיב ביה סעלה נשיאים מקצה הארץ ברקים למטר עשה דאמר ר' יוחנן הלל הגדול משמעמדין בבית ה' עד סוף הלל הגדול ' ואפיקנא שאין שבח לצבור אם ירדו גשמים קודם הנץ החמה אלא אם אמרו משיב הרוח ויקא מורידי הגשם ואתא מסרא והו שבח צבור והלכ"ע משומה היא: **ירושלמי** ר' אחא ור' אבהו בשם ר' יוסי בר' חנינא אסור להתענות עד שש שעות בשבת ' א"ר יוסי ב"ר אבין מתניתין היא קודם חצות לא ישלימו עד כדון צערא הוא לאחר חצות ישלימו כבר עבר רובו של יום בקדושה ' ריב"ז כד הוה בעי דייתית מיטרא הוה אמר לסמריה אזל קים קמיה היכלא ואמרו בנין דר' בעי מספרא ולית בחיילי' מצפצר ומיר מיטרא נחית ' רב אחא בר אהבה כד הוה שליף מסאניה הוה מיטרא נחית וכד הוה שליף תרוייהו הוה עלמא סיף בפולת בתים הוה תמן ותמן והוה רב סייתי חד מן תלמידוי בביתא עד דהוו מסנן ביתא וכיון דהוה נסיף מביתא מיד הוה נסיל ואית דאמרי (א') רב אחא בר אהבה הוה ' שלחו לי חכמים מה מעשים טובים יש בידך שלח להם מיפי לא קרבוני אדם בבית הכנסת ויצאתי ולא הלכתי ר' אמות בלא תורה ובלא תפילין ולא הזכרתי דברי תורה במקום פטוק ולא הצעתי וישנתי שינת קבע אלא שינת עראי ' ולא כיניתי שם לחבירי ' ולא צערתי בין החברים ולא שמחתי בתקנת חבירי ' ולא עלה קללת חבירי על פתחי ' ולא עברתי בשוק אצל מי שהוא חייב לי ' ולא הקפדתי בתוך ביתי לקיים מה שנאמר אתהלך בתם לבבי בקרב ביתי : **) קבלה ביד חכמים כי ביום שנתרב נבות בו ביום הניע השמועה לאיזבל ובו ביום ירד אחאב אל כרמו לרשתו ובו ביום אמר לו אליהו הרצחת וגם ירשת ומיד נבנע אחאב את הדברים האלה ויקרע את בגדיו וישם שק על בשרו ויצום וישכב בשק ויהלך אם ' ונמריאל דההיא שעתא שעה תשיעית הואי וצם שלש שעות האחרונות מן היום ונחשב צום דכתיב הראית כי נכנע אחאב אבל ראיה ברורה שיתענה אחאב מחשש שעות ולמעלה ליכא :

הדרן עלך סדר תעניות האלו האמור